

overfor Folkethinget i finansielle Bevillinger, hvor Folkethinget har nedsat det af Regjeringen begjærede Beløb? Det er notorisk, at det er næsten uden Exempel, at vi ved virkelige, rene Bevillingspørgsmaal have forhøiet den Sum, hvorom Regjering og Folkething ere blevne enige. Det er en ganske anden Sag, hvor der er Spørgsmaal om at paasee, at de Love, som indeholde visse, bestemte Regler, fastholdes under Finantsloven. Det er en Sag for sig; der kan Landstinget ogsaa uden Regjeringens Opfordring have en bestemt Pligt at fyldestgjøre. Men i rene Bevillingspørgsmaal erindrer jeg ikke, at man i meget lang Tid har forsøgt paa at forhøie Beløb, hvorom Regjering og Folkething vare enige. Hvad er det nu Andet i nærværende Tilfælde? Det er en Sag, der er bragt frem under en særskilt Lov, men der er alligevel Spørgsmaal om til Gavn for enkelte Communer at træffe Disposition over Statskassen under den ene eller den anden Form, og det er min fulde Overbeviisning, at de Betragtninger, som ved Finantsloven paa saa mange Maader fører Landstinget til at begrænde sig, idet det hævder sin Ret til paa andre Punkter og ved andre Lovforslag at fastholde sin Mening med Bestemthed, føre ogsaa til Tilbageholdenhed ligeoverfor sliche private Begjæringer om Estergivelser eller Statstilskud.

Jeg kan ikke paa nogen Maade erkende, at man, saaledes som den ærede Secretair (Forchhammer) udtalte, kan tale om et Princip, der skulde være fastslaaet i Almindelighed, og som man uden Videre anvendte ved at følge Estergivelsesforslagene. Der er ikke her Tale om noget almindeligt abstract Estergivelsesprincip, men kun om Estergivelse indenfor en bestemt Grændse. Gaaer man ud over denne Grændse, fremkommer der flere Spørgsmaal, som maae undersøges i hvert enkelt Tilfælde, og den Fornemmelse maa Enhver have havt, at de Bemærkninger, der ere fremsførte af det ene eller det andet Medlem, ikke have været af anden Art, end at der naturligtvis paa mange Punkter har været Meget at sige derimod. Ved Alsborg s. Ex. er det dog klart, at vi ikke kunne tage Hensyn til Pontonbroen, og de iøvrigt fremsførte Bemærkninger maatte, naar man

vilde gaae nærmere ind paa dem, føre til en Undersøgelse af, hvorledes Aalborg Communalbestyrelse har været i nogen Tid, hvilke Principer der følges af Aalborg Communalbestyrelse med Hensyn til Afkrivning af uerholdelige Restancer (Se: Og andre Ting!), ja, og mange andre Ting, Undersøgelser, der dog ligge altfor langt borte. Og naar et andet æret Medlem anstillede Sammenligninger mellem Ringkjøbing Amt og Viborg Amt og derved opstillede et aldeles vilkaarligt Maal som Grundlag for sine Beregninger, saa er det dog aabenbart Noget, der ligger aldeles udenfor denne Lov. Hvem svarer os for, naar vi komme ind paa denne Art sammenlignende Betragtninger, at ikke Andre kunne komme og forlange, ikke alene Estergivelser, men endogsaa passende Tilskud af en eller anden Grund. Jeg veed det ikke, men jeg paastaar kun, at det i alt Fald ligger udenfor nærværende Lov, og at det er overordentlig misligt for os at ville gaae udenfor det Udgangspunkt ved disse finansielle Bevillinger, at bevilge det, der ligger for os, og som enten er kommet fra Regjeringen eller fra det andet Thing med Regjeringens Samtykke. Hvis de ærede Medlemmer ikke ansee Sagen for tilstrækkeligt forberedt, saa stem imod Lovforslaget, men lad os ikke komme ind paa den Glidbane, der i finansiell Henseende er den allerfarligste.

Bjerring: Naturligtvis er jeg i det Meste af, hvad den sidste ærede Taler yttrede, enig med ham (Krieger: Undtagen for Kjøbenhavns Amts Bedkommende!), men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det Forslag, der under Nr. 7 a er stillet af tvende ærede Medlemmer og mig, vel gaaer ud paa at forhøie en Bevilling fra 6,000 til 8,000 Rd., men samtidigt slaaer af paa det Antal Mar, hvorfor Bevillingen skal gjælde. Det er heller ikke noget aldeles Uørt i dette Thing, at det har forhøiet en Bevilling; ja, det er jo ikke længer siden end i Formiddags, at det forsøgede en finansiell Bevilling fra 4,500 til 6,000 Rd. aarligt. De ærede Medlemmer kunne dog ikke siden i Formiddags have havt Tid til at glemme, at Thinget har forsøget en Sum, der var vedtaget i Folkethinget.